

тила, които сѣ пѣли отъ тиловете до петите съ велики вѣхновения.
3. 327. 2) тилъ: Нападѣаха ни отъ камъ тилѣ.

Тимаръ* (*timār s. t. Bénéfice accordé à un militaire à condition qu'il fournisse pour la guerre un cavalier pour chaque trois mille aspres de revenu annuel, et qu'il se rende lui-même à la guerre*) с. м.

1) родъ леннаго владѣнія: О сестро Анко Щипяинко! Немой си вѣра менувай, Куките ке си продаамъ, Тимари ке си заложамъ, Вѣрата ке ти откупамъ. *М. 132.* Кой ке на войска не одить, Отъ тимаръ ке го устаамъ. *ib. 201.* Стави, сине, стани, паша ми те викатъ, Тимаръ да препишишъ Арнаутска земя. *ib. 366.* 2) чистка коня скребницей (*син. тимарене*): Пиле ле му тихо говореше. Варай ѣуро мой стопанине! Што ми мене толко тимаръ чинишъ, Лице грубишъ та ме рана ранишъ, Солзе ронишъ та ме вода поишъ, Дали ѣе ме овде курбанъ колешъ, Или ѣе ме негди некишишъ пратишъ? *В. 354.*

Тимарѣж и. дѣ. чищу коня скребницей, колю: Дене да ти самъ Младо сеихче, Да ти тимара Добрите коне, Брѣзи атове. *М. 310.* Богдана си коня тимари Коня тимари и плаче. *Пс. 1, 165.* Кунѣ дѣ му вода, И дѣ ги тимарѣж. *Пс. 9—10 р. 99.* **Тимарене** с. с. А пакъ добытъкътъ имъ съ урядната и добръ хранѣ и лѣстение (тимарение) станѣ по-добъръ и по-силенъ. *Л. Д. 69 р. 133.* За това трѣбува да ся дрѣжи кожата на добытъкъ чиста, а това ся постига съ чесаніе (тимарение) и съ мьеніе. *ib. 73 р. 278.*

Тимия с. ж. греч. τιμή, честь: Отъ злато и отъ стрѣбро господъ праватъ, Ни нимъ тими иматъ, Малечокъ на голѣмъ тими-ѣ си нематъ. *М. 31.*

Тининикѣ с. с. „хвалите Господа съ небесъ“ поется по греческому нотному пѣнію, между словами мотива ради вставлены звуки ти-ни-ни и т. п., откуда и произотло названіе тининикѣ: Пѣвци-ти гледатъ тининикѣ-то. *Л. Д. 1869 р. 222.*

Тиниѣсть Тинѣсть пр. тиниѣстый: Дѣното на Тунджа е тиниѣсто. *З. 13.*

Тиня с. ж. тина: Жѣлти правци въ тиня лежатъ. *М. р. 530 (лат.).* Благородни-тѣ ся мѣчеа да привлечатъ по-богати-тѣ граждани въ тиня-та, дѣто тѣ сами бяха паднали. *Л. Д. 1873 р. 142.*

Тирѣн(ин)ъ с. м. тирѣнъ: Този черенъ тирѣнинъ (краль-тѣ на Ашантия). *Л. Д. 1875 р. 10.*

Тиргия с. ж. винныя дрожжи: Тиргия ѣ онова вещество, кое къту отдѣишъ бѣчвы, въ коихъ ѣ стояло вино, къртытъ на плочицы, и го употрѣбляватъ да си кисялѣтъ ѣстия. Съ това мнѣтъ и срѣбро златарѣ, а обротници (бояджии) го употрѣбляватъ въ краски. *Пк. 39.*